

מ"ת 59584/03/16 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו הדובה (עציר) - בעצמו, פריד אלגראבעה (עציר) - בעצמו, עבדאללה אבו הדובה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 59584-03-16 מדינת ישראל נ' אבו הדובה (עציר) ואח' 06 אפריל 2016

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט והמתמחה יואל עשור

נגד

המשיבים

1. אברהים אבו הדובה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בני גריקו
2. פריד אלגראבעה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אורי דיגי
3. עבדאללה אבו הדובה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אלעד רן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים במשפטם, על רקע כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, הסתייעות ברכב לעבור עבירה, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב והחזקת כלי פריצה.

1. עפ"י העובדות, המשיבים קשרו ביניהם קשר לפרוץ לרכב של המתלון אשר החנה את רכבו ביום 23.3.2016 בשעה 18:20 בחנייה מול בית החולים סורוקה, ולגנוב מתוכו. במסגרת הקשר ולצורך קידומו, הגיעו סמוך לרכב כשהם מסתייעים ברכב בו נהג משיב 3, ניפצו את שמשת חלון דלת הנהג, פתחו את דלת הרכב, נכנסו וגנבו מתוך הרכב כלי עבודה שונים השייכים למתלון והכוללים פטישון, מברגה, ארגז כלים, מברגים שונים, סולם עץ ומערכת מולטימדיה ובשווי כולל של 20,000 ₪ (להלן "הרכוש"), תוך שגרמו נזק לשמשת החלון וללוח השעונים שברכב. בהמשך ובעת שנסעו ברכב בו הסתייעו בתחומי העיר באר שבע, נתפסו סמוך לשעה 18:40 ע"י שוטרים כשהם בתוך הרכב בו נהג משיב 3, כשרכוש הגנוב בתוכו.

2. ב"כ משיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ועילת מעצר בעצמה נמוכה מאוד, ועתר לשחרר את המשיב לחלופת מעצר תוך שהפנה להחלטות בית המשפט בהליך מעצר הימים ובהחלטת בית המשפט המחוזי בערר שהוגש מטעם ההגנה.

3. ב"כ משיב 2 טען לחולשה בראיות. לטענתו משיב 2 אמנם נתפס ברכב בעת שהרכוש נמצא ברכב, אלא שמשיב 2, נטען, הצטרף לחבריו לרכב בעת שהרכוש כבר היה ברכב.
4. ב"כ משיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, טען להעדר קיומה של עילת מעצר ולכל היותר עילת מעצר גבולית וגם הוא עתר לשחרר לחלופת מעצר.
5. ב"כ המבקשת עמדה על הראיות לכאורה בהקשר למשיב 2, טענה לעילת מעצר ביחס לכל המשיבים ועצמה גבוה ביחס למשיב 1, והפנתה גם היא להחלטות של בית המשפט בהליך מעצר הימים.
6. לאחר שבחנתי את חומר החקירה מצאתי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכל המשיבים, ואשר למשיב 2- לא מצאתי חולשה בראיות כטענת ב"כ המשיב.
- מהודעתו של משיב 3 לשאלה מתי פגש את משיבים 1-2, הוא מוסר "**לא יודע שעה שלוש שתיים משהו כזה**". לשאלה האם הם באו יחד, הוא משיב "**לא, אני ואברהם**" ומשנשאל ואיפה פגשת את פריד, שהוא משיב 2, השיב "**בשכונה ג' עזוב אותי אני עושה זכות שתיקה וזה**".
- בהמשך מסר כי פגש מאן דהוא "במרכז אורן" אשר מכר לו את הרכוש שנתפס ברכב תמורת 700 ₪ וזאת כ-20 דקות לפני שהשוטרים עצרו את רכב אותו ואת חבריו. ליתר השאלות בעניין זה סירב להשיב וטען לזכות השתיקה.
- מהודעתו של משיב 1 הוא מוסר כי הגיע לבאר שבע יחד עם משיב 3 משגב שלום והוא כלל לא ידע מה יש ברכב, לשאלה באיזה שעה הגיע עם משיב 3 לבאר שבע, השיב בשעה 17:00.
- בהמשך הוסיף כי משיב 3 אמר לו כי משהו מתל שבע הביא לו ציוד, וכי את הציוד קיבלו מאותו אדם כשעתיים לפני שנעצרו והם אספו את משיב 2 מתחנת דלק.
- הסתירות בין הודעות המשיבים הן ביחס לשעת יציאתם משגב שלום לבאר שבע, והן ביחס לשעת קבלת הציוד מאותו מאן דהוא ועד לתפיסתם, הן מהותיות ויורדות לשורשם של דברים.
- משיב 2 בהודעתו מסר כי הגיע לבאר שבע בשעה 17:30 עם אחיו, ישב בשוק ואז בא אליו חבר ואמר כי הוא רוצה לבקר חבר אחר בבית חולים סורוקה, הוא חיכה לאותו חבר, ומשהחבר התמהמה לחזור התקשר למשיב 3, אשר הגיע ואסף אותו ולאחר חצי שעה נתפסו ברכב ע"י המשטרה.
- תפיסת המשיבים על ידי השוטרים כשהם ברכב והרכוש בתוכם אירעה בשעה 18:40. המשיב נשאל באיזו שעה התקשר למשיב 3, וענה כי אינו זוכר. בהקשר זה טען תחילה כי התקשר מהמכשיר הנייד שלו, אולם הוסיף, כי זרק את הסים.

משנשאל למה זרק את הסיים, טען שלא היה לו סים בכלל והוא לא זרק כלום, אלא התקשר ממישהו, שאינו מכיר.

משהוגו לו כלי הפריצה, החליט לשמור על זכות השתיקה, בהמשך חקירתו ענה לשאלות שהיו נוחות לו בלבד.

כעולה מהודעות המשיבים, אכן משיב 2 נאסף על ידם סמוך לשכונה ג'. אולם מהודעותיהם הסותרות של משיבים 1 ו- 3 ולרבות זו של משיב 2, לא ניתן לדעת באיזו שעה הצטרף אליהם. בנוסף גרסתו המזגזגת והתמוהה של משיב 2 בעניין ההתקשרות למשיב, 3 פועלים לרעתו ואין בגרסתם להחליש מהתשתית הראייתית שעיקרה הימצאות המשיב יחד עם האחרים ברכב בו נמצא הרכוש הגנוב.

עילת המעצר

7. אשר לעילת המעצר, עיינתי בהחלטות של בית המשפט השלום וגם זו של בית המשפט המחוזי, ודעתי הנה כי קמה עילת מעצר, אם כי ביחס למשיבים 2-3 עצמתה נמוכה.

עילת המעצר הינה של מסוכנות כללית לביטחון הציבור מכוח סעיף 21 (א')(1)(ב') לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

העבירות בהן מואשמים המשיבים אינן מן המנויות בחוק כמקימות חזקת מסוכנות. אולם לא אחת נפסק כי עבירות רכוש, גם אם אינן מקימות לכשעצמן עילת מעצר, בנסיבות מסוימות תקום עילת מעצר. בין אם בשל נסיבות המעשה, בין אם בשל נסיבות העושה ובין אם בשל השילוב שביניהן.

משמדובר בעילה הנובעת מנסיבות המעשה, תקום עילת מעצר בעבירות רכוש, במקרים בהם בוצעו העבירות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים (**בש"פ 5431-98 פרנקל נ' מדינת ישראל [פד"י נב (4) 268]**). כאן להדגיש כי מבחנים הנ"ל הינם חליפיים זה לזה ולא מצטברים זה לזה (**ר' בש"פ 4604/06, מאלק סמארה ואח' נ' מדינת ישראל . תק-על 2006(2), 3801**).

עילת מעצר בעבירות רכוש יכול ותקום גם כאשר מדובר בעבירת רכוש יחידה, אשר אינה עונה למבחנים דלעיל, אם נסיבות העושה מקימות אותה. קרי - עבר פלילי המצביע על קיומה של מסוכנות מצד המשיב:

"את עבירות נגד הרכוש אמנם לא מנה המחוקק... כעבירות היוצרות 'מסוכנות סטטוטורית', ולכן יש לבדוק כל מקרה לנסיבותיו ועל התביעה להוכיח את המסוכנות. ואולם, הפסיקה קבעה כי עבירות אלה אינן חסינות ממעצר עד תום ההליכים, ובדין כך. נקל לשוות בנפשנו את תחושתנו הקשה, את אבדן הביטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו. על המשפט לתת יד למאבק באלה, ולעניין המסוכנות-לא הרי מי שנתפס לראשונה כהרי מי שגורר אחריו שובל ארוך של מעשים, והפך את הפגיעה ברכוש הזולת למעין למקצוע רחמנא ליצלן" (בש"פ 3453/05 -ארז אברג'יל נ' מדינת ישראל . תק-על 2005(2), 1047).

וראה גם:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות... ...חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהם... ...אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה. ...העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה גם אם אינן מתוחכמות הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה בהאידינא להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך....." (בש"פ 45/10 פאדי מסראוה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

במקרה לפני, אמנם מדובר בעבירת רכוש אחת ולא מתוחכמת, אולם, זו על בוצעה לכאורה בצוותא חדא, על ידי שלושה אשר הסתייעו ברכב וכלי פריצה. שלושה שנועדו יחדיו והגיעו למקום על מנת לפרוץ לרכב ולגנוב ממנו רכוש רב תוך שהם גורמים לנזק. אמנם לא מדובר בגניבת הרכב ולא היה פוטנציאל למרדף משטרתי, אבל פוטנציאל למפגש בין קורבן העבירה לעבריינים המתפרצים לרכבו שריר וקיים היה. בפני בית משפט זה באים מקרים שתחילתם בהתפרצות לרכב במטרה לגנוב מתוכו וסיומם לאלימות כלפי קורבן העבירה ויש גם אלימות הדדית.

בבש"פ 3737/14, פלוני נ' מדינת ישראל נדרש בית המשפט העליון לערר בעניינו של קטין ללא עבר פלילי, אשר הואשם עם שני קטינים נוספים בהתפרצות לבית עסק וגניבה. השלושה התפרצו לחנות לאחר שניפצו את חלון הראווה באמצעות לבנה וגנבו מתוכה שרשראות, זוגות משקפיים ופריטי לבוש. בעניינם של אותם קטינים נטען כי ברקע ביצוע העבירה עמד שימוש באלכוהול, והטענה לפיה מקום שמדובר בקטין ללא עבר פלילי המואשם בעבירת רכוש יחידה לא קמה עילת מעצר כנגדו, נדחתה על ידי בית המשפט העליון אשר קבע בין השאר:

"בעניין פרנקל נקבע כי באופן עקרוני עשויה להתקיים עילת מעצר גם בעבירות רכוש, והקביעה באשר להתקיימות או להיעדרות עילת המעצר תלויה בנסיבות המקרה. כמו כן, בעניין פרנקל... ...לא נקבע באופן גורף כי לא מתקיימת עילת מעצר במקרה של קטין ללא עבר פלילי שביצע עבירת רכוש יחידה ונאמר כי יש לבחון נסיבותיו של כל מקרה לגופו... ...אין מדובר בנוסחאות נוקשות ואין מקום לקביעה גורפת לפיה כשמדובר בקטין ללא עבר שמואשם בעבירת רכוש יחידה לעולם לא תקום עילת מעצר של מסוכנות".

מהאמור, עולה כי אין לשלול קיומה של עילת מעצר בכל מקרה של עבירות המבוצעות נגד הרכוש, אין נוסחאות נוקשות, ויש לבחון את מכלול הנסיבות כדי לקבוע אם קיימת עילת מעצר, וכפי שנקבע מפורשות בבש"פ רוסלן פרנקל ובפסיקה המאוחרת לו המבחנים הם חליפיים זה לזה.

מטבע הדברים, משבוחנים קיומה של עילת מעצר על-פי נסיבות המעשה, הרי שהמסקנה משתנה בין מקרה למקרה באופן פרטני על-פי נסיבותיו, כך למשל בעמ"ת 39013-11-13 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל מצא בית המשפט המחוזי באר שבע (כב' השופט אינפלד) כי קמה עילת מעצר גם בעניינו של אדם ללא עבר פלילי מקום שבו עבירת הרכוש כללה פירוק חלקים מתוך רכב שנפרץ, עבירה שבוצעה על-ידי שניים שהגיעו יחדיו באישון ליל לפארק באמצעות רכב אחר.

בעניינו, אשר למשיב 2 עילת המעצר נותרת נמוכה בהינתן עברו הנקי, ואשר למשיב 3 גם הוא ללא עבר פלילי, ועילת המעצר נותרת נמוכה, אם יש להביא בחשבון כי זה נהג ברכב ויחד עם משיב 1 שהוא בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, הגיעו לבאר שבע.

בעניינו של משיב 1 שונה המצב. משיב 1 יליד 1992 ועברו כולל אמנם רק הרשעה אחת משנת 2012 אולם זו בעבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכוח והחזקת סכין שלא למטרה כשרה, בגינה הרשיע אותו בית המשפט המחוזי והטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.

עוד עולה מהרישום הפלילי, כי המשיב שוחרר ממאסר ביום 8.12.2013 וברי כי מאסר על תנאי עומד ותלוי נגדו, הגם שהדברים לא נטענו ע"י ב"כ המבקשת. המדובר במשיב שהמסוכנות נלמדת יותר מעברו הפלילי ושילובה עם מעשיו במקרה דנן, מעצימה את עילת המעצר (**ראו ב"ש 20996/06 (המחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' זוהר מאיר**).

<#3#

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

היום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ביחס למשיבים 2-3 שהיא בעצמה נמוכה, עצמה זו עוד קבעתי נותרה נמוכה בהינתן עברם הפלילי הנקי.

מדובר במשיבים שהם צעירים מאוד בגילם וחלופת מעצר הוצעה לפניי.

שלא כב"כ המבקשת, אני לא התרשמתי שלא ניתן לסמוך על אחיו של משיב 2 שכן זה אמר את כל שזכר באשר לחקירותיו הקודמות ואם לא זכר או טעה בחקירה כזו או אחרת, אין בכך כדי להצביע על חוסר אמינות. מאביו של המשיב התרשמתי כרציני וכזה שיוכל להציב גבולות למשיב.

אשר למשיב 3- גם מחלופת המעצר שהוצעה בדמות שני דודיו, אחי אביו שנפטר, התרשמתי לחיוב.

מכאן שאני מורה על שחרורו של משיבים 2-3 בתנאים הבאים:

משיב 2-

- א. "מעצר בית" לילי בכתובת: בפזורת אלאסם בין השעות 20:00 ועד 07:00 למחרת. המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: מר אלגראבעה ג'ברון ת.ז. 302586748 ומר אלגראבעה מחמד ת.ז. 055763643;
- ב. תנאי מתנאי השחרור הוא כי מיד עם ביצוע השחרור בפועל יתייצב המשיב בליווי אחד הערבים בתחנת עיירות בפני הקמ"ן או קצין האג"מ, או בהיעדרם הקצין התורן, יציג החלטה זו בפניהם ויבצע ביחד עם הערב הנ"ל הצבעה על המבנה המדויק בו ישהה ב"מעצר בית";
- ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד הערבים;
- ד. הפקדה בסך 3,000 ₪;
- ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 10,000 ₪ כל אחת;

לא יעמוד בתנאי השחרור, יעצר ויובא בפני בתוך 48 שעות.

משיב 3-

- א. "מעצר בית" לילי בכתובת: בפזורת אלאסם בין השעות 20:00 ועד 04:00 למחרת. המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: מר אבו הדובה הייל ת.ז. 060683992 ומר אבו הדובה מאלק ת.ז. 066561051;
- ב. תנאי מתנאי השחרור הוא כי מיד עם ביצוע השחרור בפועל יתייצב המשיב בליווי אחד הערבים בתחנת עיירות בפני הקמ"ן או קצין האג"מ, או בהיעדרם הקצין התורן, יציג החלטה זו בפניהם ויבצע ביחד עם הערב הנ"ל הצבעה על המבנה המדויק בו ישהה ב"מעצר בית";
- ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד הערבים;
- ד. הפקדה בסך 3,000 ₪;
- ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 10,000 ₪ כל אחת;

לא יעמוד בתנאי השחרור, יעצר ויובא בפני בתוך 48 שעות.

המשיבים והערבים הנוכחים באולם מוזהרים כי על המשיב להתייבב לדין הראשון במשפטו הקבוע ביום 30.5.2016 בשעה 14:00, בפני כב' סגן הנשיאה השופט ברסלר-גונן, כי לא תישלח הזמנה נוספת, וכי באם המשיב לא יתייבב יוצא נגדו צו הבאה וכן הדבר יהווה הפרה של תנאי שחרורו בכל הקשור לאפשרות מעצרו המחודש ו/או חילוט הערבויות.

מורה על ביטול דיון ההקראה הקבוע ליום 11.4.2016 בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו.

על ב"כ המשיבים לחזור ולהבהיר למשיב ולערבים שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה - משיב 1

עניינו של משיב 1 כאמור שונה המצב מעניינם של משיבים 2-3. משיב זה יליד 1992, עברו כולל הרשעה

בעבירות אלימות וכמפורט בהחלטה לעיל.

היום הציג בפניי ב"כ המבקשת גזר דינו של בית המשפט המחוזי משנת 2012 אשר גזר על המשיב 18 חודשי מאסר בפועל באותן עבירות אלימות ומאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו לתקופה של 12 חודשים.

טענת ב"כ המשיב לפיה, מאחר ואין מדובר באותן עבירות בהן הורשע המשיב בבית המשפט המחוזי, הרי שאין בכך להשפיע על עילת המעצר, אין בידי לקבל. דווקא עבירות אלימות יש בהן להשפיע על עילת המעצר במובן זה שהן מלמדות על מאפייני אישיות של אדם וגם על מסוכנות פוטנציאלית והדבר מקבל הדגש מיוחד עת מדובר בביצוע עבירות רכוש בהן גלום פוטנציאל התפתחות אלימה בין קורבן העבירה לבין העבריין, והיו דברים מעולם.

נסיבותיו של משיב 1 בבחינת מהות העושה שונות מאלה של משיבים 2-3 ובעניינו אני לא מוצאת לנכון לבחון חלופת מעצר בשלב זה, אלא לאחר שיוגש לפניי תסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר עד ליום 5.5.2016.

עמוד 7

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן.

קובעת לדין ליום 5.5.2016 בשעה 10:00.

המשיב 1 יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטו של המשיב 1 החל. משבוצעה הקראה מורה על ביטול דיון ההקראה בתיק העיקרי שנקבע ליום 11.4.2016, ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

**ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב'
תשע"ו, 06/04/2016 במעמד
הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**